

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Rostislav Jabineț împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Rostislav Jabineț, casată integral hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 ianuarie 2013 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 03 iulie 2012, Rostislav Jabineț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 aprilie 2008 a fost pornită cauza penală de către SUP a DIF MAI după semnele componenței de infracțiuni prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal, iar de către Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău, a fost dispusă începerea urmăririi penale în privința lui Rostislav Jabineț, cât și a posibilelor acțiuni întreprinse de el, după elementele infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal, în cadrul urmăririi penale fiind bănuir de săvârșirea acestei infracțiuni, iar ulterior a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal, fiind întreprinse în cadrul urmăririi penale mai multe acțiuni procesuale.

Menționează că prin ordonanța Procuraturii sectorului Botanica mun. Chișinău, din 02 aprilie 2009 a fost încetată urmărirea penală în privința lui din motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Afirmă că în urma acestei acțiuni ilegale înfăptuite de către organele de drept ale statului i-a fost produs un prejudiciu material și moral, încălcându-i-se drepturile

lui constituționale prevăzute expres în legea fundamentală a statului Republica Moldova, Constituția și anume art. 21 și art. 27.

Prin acțiunile ilegale ale organelor de drept a statului, a avut de suferit un prejudiciu moral pe care îl exprimă prin suferințe fizice, psihice și morale, fiindu-i încălcate onoarea și demnitatea de om și de cetățean al acestui stat, care pretinde a fi un stat de drept ce respectă și garantează siguranța fiecărui cetățean.

Susține că prin acțiunile sale ilegale, organelor statului au dat dovadă de neglijență și incompetență nemărginită în luarea deciziilor de înaintarea învinuirii unei persoane nevinovate, astfel că i-au cauzat un prejudiciu material fiind nevoit să angajezi avocații Veceslav Țurcan și Roman Zadoinov, care i-au acordat asistență juridică fiind achitate onorarii în sumă de 7150 lei, fapt confirmat prin bonurile de plată din 23 ianuarie 2008, 06 august 2008, 28 august 2008 și 03 noiembrie 2008.

Menționează că la 06 februarie 2012 de către avocatul său Veceslav Țurcan a fost recepționată înștiințarea și copia Ordonanței din 02 aprilie 2009 prin care îi informează că la 02 aprilie 2009 de către Procurorul în procuratura Botanica mun. Chișinău, R. Rusu a fost adoptată ordonanța de încetare a urmăririi penale în termenul 275 pct. 1 CPP, astfel a aflat despre faptul încetare a urmăririi penale în privința lui.

Solicită încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în folosul lui Rostislav Jabineț cu titlu de prejudiciu material suma de 7150 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 100000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 ianuarie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului general de prescripție extinctivă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2013 a fost admis apelul declarat de Rostislav Jabineț, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Rostislav Jabineț suma de 7150 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în legătură cu prezenta pricină.

La 14 august 2013, Ministerul Finanțelor al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel în mod neîntemeiat a dispus admiterea acțiunii, cu casarea hotărârii primei instanțe și nu a reținut în procesul de judecare și deliberare a hotărârii că ordonanța de încetare a urmăririi penale este din 02 aprilie 2009, pe când acțiunea a fost depusă abia la 03 iulie 2012, adică cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani stabilit la art. 5 alin. (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Cu referire la art. 267 alin (1) și art. 272 alin. (1) Codul civil, apreciază critic relatarea că Rostislav Jabineț a cunoscut despre ordonanța de încetare a urmăririi penale abia la 06 februarie 2012, când a fost recepționată de avocatul său Veaceslav Țurcan (adică peste aproximativ 2 ani și 10 luni), deoarece art. 285 alin. (7) CPC

stabilește regula că încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal. Prin urmare, la emiterea ordonanței de încetare a urmăririi penale reclamantul și-a exprimat acordul, cunoscând atât conținutul cât și efectele ce le generează acest act procesual.

Susține că instanța de apel a examinat cauza superficial și nu a reținut nici faptul că atât legislația civilă cât și cea procesual civilă instituie o regulă ce are un caracter imperativ spre aplicare, și anume exercitarea cu bună-credință a drepturilor.

Deci prin prisma situațiilor expuse, instanța de apel urma a respinge apelul declarat de reclamant, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul din 30 ianuarie 2013.

Afirmă că instanța de apel la atribuirea mijloacelor bănești cu titlu de prejudiciu nu a reținut că în concordanță cu art. 254 CPP, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Consideră că în procesul de judecare a pricinii și deliberare a hotărârii urma a se ține cont și de faptul că în privința lui Rostislav Jabineț nu i-a fost aplicată o măsură privativă de libertate, acesta beneficiind pe deplin de drepturile și libertățile sale constituționale. La stabilirea necesității de compensare a prejudiciului moral, instanța nu a reținut că însăși ordonanța de încetare a urmăririi penale constituie în sine o satisfacție echitabilă.

Instanța de judecată în mod neîntemeiat nu a reținut și faptul că conform art. 1422 Cod civil, precum și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006 este stabilit că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege.

Indică că obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale/psihice sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Afirmă că în baza principiului general, sarcina probei referitoare la existența elementelor răspunderii civile delictuale revine victimei prejudiciului, fiind admisibil orice mijloc de probă, desigur la etapa examinării cauzei stabilindu-se și pertinența acestora.

Susține că decizia Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2013 a fost comunicată la 08 august 2013.

La 07 octombrie 2013, Procuratura Generală a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor pentru asistența juridică lui Rostislav Jabineț și emiterea unei hotărâri prin care să fie modificată decizia instanței de apel, diminuând suma despăgubirilor bănești cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli de asistență juridică în beneficiul lui Rostislav Jabineț în limite rezonabile și probatorii.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei contestate în partea reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor pentru asistența juridică,

considerând că a fost admisă încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și anume instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a interpretat eronat legea.

Consideră că instanța de apel incorect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui Rostislav Jabineț ca urmare a acțiunilor organului de urmărire penală.

Afirmă că prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu pot fi aplicate la caz.

Menționează că pe cauza penală în privința lui Rostislav Jabineț a fost pronunțată ordonanța de încetare a cauzei penale la 02 aprilie 2009, considerând că aceasta reprezintă o satisfacție morală a lui Rostislav Jabineț privind decizia adoptată pe dosarul penal pe care era urmărit.

Susține că instanța de judecată nu a apreciat și nu a soluționat just circumstanțele importante predispușe spre examinare. Fără a nega dreptul lui Rostislav Jabineț de a-i fi recunoscut faptul tragerii neîntemeiate la răspundere penală, totuși consideră că instanța de judecată a stabilit suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral fără a respecta criteriile prevăzute de legislația, fără a lua în considerație că organele de urmărire penală nu au acționat cu vinovăție ci în numele legii, pentru stabilirea adevărului. Prin urmare, intimatul nu a fost supus în perioada derulării procesului penal unor acțiuni care să-i limiteze abuziv drepturile garantate de Constituție.

Totodată, consideră că la aprecierea sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral, instanțele de judecată nu au respectat criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică în așa fel trebuie stabilite încât să asigure efectiv.

Afirmă că instanța a neglijat faptul că procesul penal intentat în privința lui Rostislav Jabineț a avut o derulare normală, conformă procedurii penale, că acest fapt nu a afectat în nici un mod sistemul de valori ale ultimului.

Consideră că instanța de apel nefondat a pus în sarcina bugetului de stat obligația de a compensa intimatului prejudiciul material în sumă de 11500 lei, rezultat din achitarea unor sume exagerate avocatului pentru asistență juridică. La stabilirea recompensei pentru cheltuielile se asistență juridică urmau a fi luate în considerație: natura complexă sau simplă a problemelor pe care soluționarea litigiului le-a implicat; volumul de muncă depus de către reprezentantul intimatului; numărul acțiunilor procesuale în cadrul cărora avocatul a apărut interesele intimatului.

Indică că conform materialelor dosarului este anexat un bonul de plată în suma de 250 lei seria DM nr.229476 din 23 ianuarie 2008 eliberat de avocatul R. Zadoinov lui Rostislav Jabineț, care reieșind din materialele dosarului nu are nici o legătură cu Rostislav Jabineț și nici cu dosarul penal în privința ultimului, dat fiind ca cauza penală respectivă fiind pornită abia la 03 aprilie 2008, și nu sunt indicate coduri fiscale, adresele concrete ale persoanelor care au eliberat bonurile de plată.

Invocă că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară și selectivă.

Susține că despre semnarea deciziei contestate a fost înștiințat la 08 august 2013.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 444 alin. (2) CPC, judecarea recursului se face cu citarea părților. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate care urmează a fi admise, cu modificarea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat cu certitudine că la 03 aprilie 2008 de către SUP a DIF MAI a fost pornită urmărirea penală după semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 195 alin. (1) din Codul penal, iar 06 august 2008 prin ordonanța organului de urmărire penală Rostislav Jabineț a fost recunoscut în calitate de bănuț (f. d. 25) și la 05 noiembrie 2008 a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal (f. d. 31).

Din materialele dosarului rezultă că tot la 05 noiembrie 2008 prin ordonanța procurorului în Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău față de Rostislav Jabineț a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de nepărsire a localității, fiind semnată și declarația de nepărsire a localității (f. d. 29, 30).

La fel, actele cauzei denotă că prin ordonanța procurorului în Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău din 02 aprilie 2009 a fost încetată urmărirea penală în privința lui Rostislav Jabineț, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată a fost dispusă că măsura preventivă – declarația de nepărsire a localității, aplicată față de Rostislav Jabineț, încetează de fapt din momentul emiterii prezentei ordonanțe (f. d. 4).

Reieșind din cele stabilite, se constată temeinicia motivelor ce îi acordă lui Rostislav Jabineț posibilitatea de a-și valorifica drepturile sale la acțiune în temeiul prevăzut de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și de art. art. 1405, 1422 alin. (1) și (3), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Rostislav Jabineț, reprezentat de către Valeriu Negoită, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând hotărârea primei instanțe, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea, a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Rostislav Jabineț suma de 7150 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma 10000 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în legătură cu prezenta pricină.

Conform art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, stipulează că, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită

persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Cu referire la prevederile enunțate, reieșind din specificul acțiunii și în virtutea competenței sale de a determina mărimea compensației pentru prejudiciu moral în funcție de cele constatate, instanța de recurs relevă că instanța de apel, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, just a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii, însă incorect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui Rostislav Jabineț ca urmare a acțiunilor organului de urmărire penală, deoarece suma de 10000 lei, încasată în beneficiul lui, este exagerat de mare și nu este în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către ultimul.

În contextul dat instanța de recurs va remarca perioada neînsemnată a urmăririi penale în care Rostislav Jabineț a avut calitatea de bănuit și învinuit, precum și faptul că pe parcursul urmăririi penale în privința ultimului nu s-a luat măsura privării de libertate, ci declarația de nepărsire a localității, ce a durat nu mai mult de 3 luni, respectiv, în acest răstimp intimatul a beneficiat de prezumția nevinovăției.

În consecința celor relatate, instanța de recurs apreciază că în cauză sunt motive de a micșora cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de apel pentru a fi încasat în beneficiul lui Rostislav Jabineț până la 5000 lei, sumă care poate fi considerată drept o compensație echitabilă suficientă pentru sentimentele de angoasă și frustrare aduse ultimului în circumstanțele descrise mai sus și care ar corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice suportate de ei.

La fel, instanța de recurs consideră ca justificată invocarea Procuraturii Generale RM cu referire la faptul că instanța de apel neîntemeiat a încasat în beneficiul lui Rostislav Jabineț suma de 250 lei pentru asistența juridică suportată în cadrul urmăririi penale, în baza bonului din 23 ianuarie 2008.

Aceasta deoarece după cum a fost stabilit în speță, urmărirea penală de către SUP a DIF MAI a fost pornită pe fapt doar la 03 aprilie 2008, astfel cheltuielile avute anterior acestei date nu au legătură de cauzalitate cu cauza penală, respectiv nu se poate pretinde la încasarea acestor cheltuieli, fapt ce impune micșorarea cuantumului cheltuielilor pentru asistența juridică suportate de către Rostislav Jabineț în cadrul urmăririi penale până la 6900 lei.

Totodată, instanța de recurs respinge argumentul Procuraturii Generale RM precum că instanța de apel incorect a pus în sarcina bugetului de stat obligația de a compensa intimatului cheltuielile pentru asistență juridică în cuantumul solicitat de intimat, rezultat din achitarea unor sume exagerate avocatului pentru asistență juridică, deoarece art. 7 lit. e) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, direct indică că în

cazurile menționate la art. 3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele plătite de ea pentru asistența juridică.

La acest segment instanța de recurs remarcă că din materialele dosarului rezultă incontestabil faptul că Rostislav Jabineț, în cadrul urmăririi penale, a suportat cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, fapt ce se confirmă prin copiile certificate a bonurilor de plată eliberate de BIA „Veaceslav Țurcan” la 28 august 2008 pentru suma de 2500 lei, la 03 noiembrie 2008 pentru suma de 2000 lei, prin copia certificată a bonului de plată eliberată de BIA „Roman Zadoinov” la 06 august 2008 pentru suma de 2400 lei (f. d. 5-6).

Prin urmare, instanța de apel corect a admis pretenția lui Rostislav Jabineț cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 6900 lei, ce constituie cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice suportate în cadrul urmăririi penale.

De asemenea, este apreciat critic și dezacordul recurentului Procuratura Generală al RM cu privire la încasarea în beneficiul lui Rostislav Jabineț a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în prezenta cauză în sumă de 3000 lei, deoarece, art. 96 CPC, direct indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Reieșind din prevederile normei enunțate și având în susținere copia certificată a bonului de plată nr. 908825 din 25 iunie 2012, instanța de apel temeinic a dispus încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor RM cheltuielile de judecată suportate de către Rostislav Jabineț, pentru asistența juridică acordată de către avocatul Valeriu Negoită.

Sunt lipsite de relevanță și afirmațiile recurentului Ministerul Finanțelor cu referire la faptul că instanța de apel în mod neîntemeiat a dispus admiterea acțiunii, fără a ține cont de faptul că ordonanța de încetare a urmăririi penale a fost emisă la 02 aprilie 2009, pe când acțiunea a fost depusă la 03 iulie 2012, respectiv cu omiterea termenului de prescripție de 3 ani stabilit de art. 5 alin. (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Or, după cum corect a remarcat instanța de apel Rostislav Jabineț a aflat despre ordonanța de încetare a urmăririi penale din 02 aprilie 2009, doar la 06 februarie 2012, faptul dat fiind confirmat prin răspunsul Procuraturii sectorului Botanica mun. Chișinău nr. 18-1380 din 06 februarie 2012 (f. d. 3), prin care procuratura a informat avocatul intimatului Rostislav Jabineț - Veaceslav Țurcan despre adoptarea ordonanței de încetare a urmăririi penale și explicat ultimului modul de contestație a acesteia în caz de dezacord.

Iar alte probe care ar confirma că Rostislav Jabineț cunoștea anterior despre existența acestui act de dispoziție la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, reieșind din faptul că conform art. 5 alin. (2) al legii nominalizate cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului, acțiunea formulată de către Rostislav Jabineț a fost depusă în termen, care pentru ultimul a început să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune și care la caz se constată a fi de la 06 februarie 2012, dată când a aflat despre existența ordonanței de încetare a urmăririi penale.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanța de apel, verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al RM și Procuratura Generală RM și de a modifica decizia instanței de apel, micșorând suma încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM, în beneficiul lui Rostislav Jabineț cu titlu de prejudiciu moral de la 10000 lei pentru fiecare până la 5000 lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică de la 7150 lei până la 6900 lei, iar în rest de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Se modifică decizia Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Rostislav Jabineț împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, după cum urmează:

Se micșorează suma încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Rostislav Jabineț cu titlu de prejudiciu moral de la 10000 (zece mii) lei până la 5000 (cinci mii) lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică de la 7150 (șapte mii una sută cinzeci) lei până la 6900 (șase mii nouă sute) lei.

În rest decizia Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu